

נורית גפן:

„אוי ואבוי אם יבטלו את הסמסטר!“

נורית גפן היא סטודנטית, תלמידת השנה השלישית בפילוסופיה כללית ופילוסופיה יהודית גם היא כמו סטודנטים רבים אחרים ואני בתוכם, נאלצה לשבות השבוע מלימודים בגלל עיומים שהטילו המרצים. במקום לפנות אל עסקני הסטודנטים, החלטתי לפנות אל נורית, שהחלה את לימודיה האקדמיים בגיל 35, והיום, בגיל 38, היא עומדת על סף קבלת התואר הראשון.

מה דעתך על שביתת המרצים?
 יכול להיות שהמרצים צודקים. הם באמת עובדים קשה ומרוויחים פרוטות, אבל אני סובלת נורא. הלימודים חשובים לי. כשאין לימודים אני תקועה בבית, אני צריכה להכין יותר שניצלים ויותר עוגות, ופתאום אני רואה ש' הבית שלי מלוכלך. סובלת נורא.

למה את לא לומדת בבית עד שהזיכר דים יחודשי?
 כי המרצים לא נתנו חומר הביתה.

לדעתך צריך לבטל את הסמסטר?
 לא! אוי ואבוי אם יבטלו את הסמסטר!
 מרברים על זה.

באמת צריך לחשוב על הסטודנטים הנושאים, המבוגרים, שהלימודים הם באמת תעסוקה בשבילם. לצעירים לא איכפת. הם כמו ילדים קטנים. יש חופש או יופי.

בינתיים הזכו לאיבוד המון ימי לימוד.
אם לא יבטלו את הסמסטר, מתי ישימו את החומר?
 שילמדו בחנוכה, שיבטלו את החופשה, שילמדו בי חופשת ססו.

השתתפת בעצרת המחאה נגד השביתה?
 לא, לא השתתפתי. אני לא רואה את עצמי עולה על בריקדות. הייתי עושה את זה בכיף, אבל אני מתביישת. אני קצת מבוגרת בשביל זה. חוץ מזה, יש לי ילדים ומי יתן להם לאכול? להם לא איכפת שביתה לא שביתה. הם רוצים אוכל בזמן.

יוני חן:

„אני עומד מאחרי כל מילה!“

בהצגה „יורדים על השבוע“ יש רגע שבו נעתקת הנשימה. ברגע זה נכנס לבימה השחקן יוני חן, בדמותו של הילד היהודי מוורשה, שהפך סמל לשואה. יוני חן, בשמו של הילד, מבקש ממנחה בגין שיניח לו לנפשו. אחרי שהנשיא רגן הציג על שולחנו את תמונתו של הילד הלבנוני קטוע הידיים מביירות, הניח בגין על שולחנו את תמונתו של הילד מהשואה. הקטע, שנכתב על-ידי ב. מיכאל, חוק. אחד מהמישפטים שאומר יוני הוא: „יהודים, אני מתחנן לפניכם! תגידו לו שיעזוב אותי בשקט, שיניח לי לנוח בשלום על משכבי!“ זה, אחרי שהילד מציג את עצמו ואומר: „עכשו אני עומד על שולחנו של ראשי-הממשלה. הוא לקח אותי וצירף אותי לצוות הקבוע שלו. אני עושה בשבילו שליחיות.“

יוני, ביצד אתה מרגיש בדמותו של הילד שהפך סמל לשואה?
 זוהי שאלה קשה. לא כשחקן, אלא כבן-אדם. איך בן-אדם יכול להעביר לעצמו את הוועה הנוראה שעברה על הילד הזה? איך אני יכול להעביר את זה לעצמי? אני נזכר בסרטים שראיתי, בדברים שקראתי, והתילבשות הוון מקרבת אותי אל ההרגשה שהרגיש אותו ילד. יש משהו שאני סוחב בזיכרונות.

אתה מבין את האחריות שאתה נושא עד כתפך, כשאיתך לזכש את דמותו ומדבר בשמו?
 יש פה אחריות כפולה. ברגע שאני לובש את הבגד אני הופך להיות נושא דברים של קורבנות השואה, וגם של הדברים שאני אומר בשמם. בעצם הפנייה לראש-הממשלה, כדי שיפסיק להשתמש בילד כארגומנט לכל ייכוח שלו עם העולם, אני נושא באחריות כבדה ואני חייב לעמוד מאחורי כל מילה שאני אומר. אני חייב להאמין במה שאני מבקש. ואני מאמין, ואני עומד, כי המושג „שואה“ הפך להיות כלי-כך שחוק ולא משכנע, שאנשים מעדיפים להתעלם ממנו.

את יודעת מה אני עושה לפני שאני נכנס לבימה?
 הילד הרי יצא מתוך מרתף בוורשה כשגילו אותו הגרמנים. אז לפני שאני נכנס לבימה אני תוקע את עיני במסכים השחורים ומנסה להרגיש כמו שהרגיש אותו ילד.

אביבה גר:

„היום לא חולמים עוד על אופליה!“

השחקנית אביבה גר היא בזמן האחרון כוכבת לוחטת. סירטה „אהבה אילמת“ מוצג על מסכי ה' קולנוע, בסידרת הטלוויזיה „אחרי הצילצול“ היתה השתתפותה סימפאטית על רקע הוועל-נפש הכללי, ובשבוע שעבר הקרינה הטלוויזיה את הדרמה „סיחורו“, ככיכובה. אביבה היפה השתתפה גם בצילומי סרט גרמני בפורטוגל, וגילמה בו את התפקיד הראשי. לא מזמן עברה הווייה מסעירה בפאריס. במהלך מלחמת-הלבנון השתתפה במסיבת-העיתונאים המסור-תפת שערכו מתי פלד ועיצאם סרטאוויו. בתום מסיבת-העיתונאים פנה אליה אחד המשתתפים בערבית והיא אמרה לו שהיא ישראלית. הם הלכו לשתות קפה ביחד, והמשיכו לשוחח על הבעיה המשותפת לנו ולפלסטינים. אחרי שהחליפו טלפונים נדברו להיפגש שוב. הם לא נפגשו. ימים ספורים אחרי מסיבת-העיתונאים סיפר מתי פלד לאביבה, כי פאדל, הצעיר שאותו פגשה, היה סגנו של איבראהים סוס, נציג אש"ף בפאריס, ונהרג מהתפוצצות פצצה שהוטמנה במכוניתו, כנראה בעקבות השתתפותו באותה מסיבת-עיתונאים. אביבה אומרת שיום אחד תעשה על המיקרה הזו סרט.

סרט ככיכוכך, דרמה בטלוויזיה ר סידרה בטלוויזיה, הכל פתאום זכבת אחת. מה זה עושה לך?
 ההרגשה היא די טובה. קודם כל שהדברים מוצגים, שאנשים רואים אותם ובמיחד שיש תגובות טובות. אפיו-לו בתוך הדברים שהביקורת לא אהבה, היא אהבה אותי. זה מחניף וזה חשוב. כי אני עובדת ברצינות ואני לא מופתעת שיוצאות לי תוצאות טובות. נעים לדעת שגם אחרים חושבים כך.

את מסתפקת בביקורות הטובות?
 בהחלט לא! אבל כדי להמשיך הלאה ולעשות עוד דברים, חשוב שיידעו שאת טובה. זה מרמז שאני יכולה להיות טובה יותר.

יש לך תוכניות?
 אין לי תוכניות מוגדרות. אני משחקת בהצגה בשם פלישות קסנות, הייתי רוצה לעבוד עוד. חזרתי מפאריס מספטמבר. אחרי שלמדתי שם תיאטרון במשך שנה על מילגה שקיבלתי מהשגרירות הצרפתית, ומצאתי שבתיאטר-ראות הכל סגור.

זה לא מתפקד שמצד אחד את מצליחה מאד ומצד שני אין לך עבודה?
 מתסכל מאוד. אבל אני עוד לא במצב שבו אני אומרת שאין לי עבודה. אני בארץ רק חודשיים. סרט לא עושים כל יום. גם מי מצליח יותר ממני לא עובד כל הזמן.

מה בעצם היית רוצה לעשות? יש תפקיד שאת חולמת לגלם?
 הינם כבר לא חולמים על אופליה. אני רוצה לשחק ומאוד חשוב לי עם מי, כי אני מאמינה בהפרייה הדרדית.